

Lendületben a háttérhatalom, hajrá globalisták, hajrá oligarchák!

2011 augusztus 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A BILDERBERG-CSOPORTTÓL, a világválságokon át a háborúkig.

A háttérhatalom szerepér?l, dr. Drábik Jánost, a Szabad Európa Rádió nyugdíjas vezet? programszerkeszt?jét kérdeztük.

- A világ leghatalmasabb urai el?ször 1954-ben ültek össze egy titkos tanácskozásra, a hollandiai "Hotel Bilderbergbe". Mi rejt?zik a csoport mögött?

- A Bilderberg-Csoport a világot irányító globális pénzügyi elit egyik képvisel?e. A pénzügyi világrend széleskör? hálózatot m?ködtet. Ezek közül a három legfontosabb, a Külkapcsolatok Tanácsa (Council on Foreign Relations), másodheged?sként a Bilderberg Csoport, és végül a Trilaterális Bizottság. Tény, hogy a Bilderberg Csoport 56 év alatt nagy tekintélyre tett szert. Mégpedig azért, mert a kiszivárgott információk és tények utólag csaknem mindig igaznak bizonyultak. Onnan lehet tudni, hogy ez az egyébként er?sen titkolózó társaság mir?l tanácskozott, hogy utólag milyen döntések születnek a világ pénzügyi, gazdasági és politikai életét irányító fórumokon. Amit a Bilderberg Csoport zárt ajtók mögött megbeszél, azokból kormánydöntések, a nemzetközi szervezetek, a NATO, az EU, az ENSZ stb. döntései lesznek.

- Mit lehet tudni az idei, június 3-6. között megtartott sitgesi találkozóról és el?zményeir?l?

- Idén Spanyolországban, közelebb?l: Katalóniában, a Barcelonától 30 km-re fekv? exkluzív üdül?városban: Sitgesben tartották a tanácskozást. Az eseményt ezúttal is fokozott titkolózás vette körül. A pénzügyi világrend egyik legf?bb szabálya, hogy háttérhatalom nincs, és aki err?l beszél, az összeesküvés elméleteket gyárt. A Bilderberg-tanácskozások szervez?i és résztvev?i nem ismerik el, hogy fontos kérdésekr?l nemcsak behatóan tanácskoznak, hanem döntéseket is hoznak, amelyeket aztán a Világbank, a Valutaalap, a kormányok, a nemzetközi szervezetek végrehajtanak. Fontos tudni, hogy a sitgesi tanácskozást megelő?en sor került Dublinban, a Háromoldalú Bizottság, a Trilateral Commission találkozására. Az államok felett f?hatalomként m?köd? pénzügyi rendszernek ez a fontos intézménye már megtárgyalt olyan kérdéseket, mint például a pénzügyi válság kezelése, egy új globális pénzügyi rend kialakítása, s az új világvaluta bevezetése. Megvitaták, hogy az új pénzügyi rendszer irányítója s központi bankok jelenlegi központi bankja, a bázeli székhely? Nemzetközi Fizetések Bankja, vagy pedig a Nemzetközi Valutaalap legyen. A dollár világvaluta szerepét aláásta, hogy az Egyesült Államoknak már nincs meg az a gazdasági kapacitása, amely lehet?vé tenné óriási adósságának ipari termeléssel történ? ellensúlyozását. Egy olyan pénz, amelynek már nincs semmilyen fedezete, nem töltheti be többé a világpénz szerepét. Hogy sorsa megpecsétel?dött, onnan is láthatjuk, hogy a dollár feltartóztathatatlanul gyöngül, és vele együtt megrendült az euró is, hiszen az eurónak is dolláralapja van, mert az euró-dollárból fejl?dött ki.

- A dollár kivezetése milyen következményekkel járna?

- Ha a dollár kivezetésre kerül, akkor az euró is vele bukik. Valószínűleg az aranyhoz tovább fog n?ni a világpénz szerepe és el?bb-utóbb egy nemesfémekkel fedezett világvaluta kerül bevezetésre. Mindezt nem lehet gyorsan végrehajtani, mert akkor Kína elveszítené 2.500 milliárd dollárnyi valutatartalékát. Ha a dollár túl gyorsan inflálódna el, és kerülne kivezetésre a nemzetközi kereskedelem?l, akkor Kínát óriási veszteség érné, és ez nagyobb méret? háborús konfliktust is el?idézhet. Mindezt megvitaták Dublinban, a Háromoldalú Bizottság ülésén, ahol a f?téma az új világrend és a hozzákapcsolódó új globális pénzügyi világrendszer létrehozása volt. A pénzügyi összeomlásnak és a nyomában járó gazdasági világválságnak nem sikerült meggy?zni a népeket arról, hogy a káoszról és az anarchiáról a kiutat az egy központból irányított világrendszer, a globális unió mielőbbi létrehozása jelentheti. A válság el?idézése tehát ezt a célját nem érte el.

- Melyek voltak a tervbe vett célok?

- Azt akarták, hogy olyan súlyos legyen a válság, amely már rákényszerítheti a világra az új világrendet, amely a történelemformáló világer?k különböző? struktúráinak már 250 éve a legfontosabb világstratégiai célja. E stratégiának a lényege olyan, egy központból irányított világrend, egyfajta világállam létrehozása, amelyben a nemzetközi pénzkartell tartja az ellen?rzése alatt a pénzügyi rendszert, és a szuper-gazdag pénzdinasztiák ennek a segítségével gyakorolják a politikai hatalmat is. Olyan kétpólusú világtársadalom létrehozása a céljuk, amelyben a pénzügyi-tulajdonosok sz?k érdekcsoportja gyakorolja a hatalmat, ellen?rzi a gazdaságot, és mindenki más t?lük függ?, bérb?l és fizetésb?l él? alkalmazott, vagy még kiszolgáltatottabb helyzetben lévő segélyezett.

kikerülést, másrészt felgyorsítja a világelit által régóta áhított globális integráció megvalósítását. Ennek a stratégiának a része például a felmelegedés, s a klímaváltozás nyomán bekövetkező környezeti katasztrófával való harítás, vagy a széndioxid-kvótákhoz kapcsolódó globális méretű spekuláció beindítása. A pénzügyi- és gazdasági válság eddig nem hozta meg a várt eredményt. Ezért merült fel egy újabb háború kirobbantása, mint megoldási eszköz a változások felgyorsítására. Irán alkalmas lehet e cél elérésére. A perzsa állam körül már felvonultak a hadseregek: óriási támaszpontok épültek Afganisztánban, Irakban már évek óta állomásoznak a hadosztályok, a tengeren megtörtént az amerikai haditengerészeti erők öszevonása, két repülőgép-anything is állomásozik a Perzsa öbölben, és ott vannak az amerikai mellett az izraeli haditengerészet atomtengeralattjárói is. A háborús felkészülés olyan szakaszba érkezett, hogy a háború technikailag bármely időpontban megindítható.

- Miről esett szó a sitgesi tanácskozást megelőző dublini találkozón?

- A világtörténelemben most fordul elő az a helyzet, hogy a lakosság és a közvélemény tud a transznacionális világerőket, és ez akadályozza stratégiai céljainak megvalósítását. Korábban ez nem így volt. A világgözvélemény ma már számon tartja, hogy kik a Bilderberg Csoport belső magjához tartozó személyek, akik minden alkalommal jelen vannak a találkozón: a belga és a spanyol királyné, Henry Kissinger, David Rockefeller, a Rothschild-dinasztia képviselői, és mások. Tudomása van arról is, hogy kik meghívott résztvevők. Magyarországról Bokros Lajos teljes jogú tagként egyszer volt jelen. Többször ott volt Surányi György (az MNB volt elnöke, a CIB Bank elnöke) és Martonyi János is. A külügyminisztert azonban csak egyszer vonták be a bizalmas beszélgetésekbe. 2010-ben több okból is rendkívüli világhelyzet van. Felgyorsult az egész emberiség öntudatra ébredése, másrészt a világelit legfelső rétegében kiéleződtek az érdekellentétek. Komoly nézeteltérések alakultak ki a világválság megítélésében, a pénzrendszer átalakítása és a kibontakozás, valamint egy esetleges, Irán elleni háború kérdésében. Sitgesben azzal a kérdéssel is foglalkoztak, hogyan kellene a világ közvéleményét megnyerni az új világrend számára, meggyőzve őket arról, hogy ez a káoszról kivezet egyetlen utat. Így lehet elkerülni a még nagyobb gazdasági és pénzügyi káoszt, a polgárháborús viszonyok kialakulását. A Bilderberg tanácskozással egy időben zajlott Dél-Koreában a G-20-ak pénzügyminisztereinek és jegybankelnökeinek találkozója. A Bilderberg-Csoport találkozási pontjával ellentétben - amelynél kötelező a szigorú titoktartás - a G-20-ak konferenciájáról már nyilvánosságra hoztak egyes döntéseket. Ezek egyben arra is engednek következtetni, hogy mit hagytak jóvá Sitgesben, és mit nem. A G-20-ak elhatározták, hogy valamennyi bankmentés és gazdaság-élénkítő csomagot leállítanak és megtiltják a kormányoknak a nagyarányú állami segélyezést a pénzügyi likviditás és a termelő gazdaság működésének a biztosítása érdekében. Az egyes államoknak minden pénzforrást fizetőképességük fenntartására kell átcsoportosítaniuk.

- Kik tehetnek az államok eladósodottságáról?

- Erről a pénzügyi elit és a tulajdonában lévő bankrendszer tehet. Az Európai Unió tagállamai azért adósdottak el, mert a világ pénzügyi rendszerét globális szerencsejáték-kaszinóvá átalakító spekulánsok gátlástalan hazardírozásukkal megbénították a pénzfolyamatok normális működését, és az Európai Unió egészét gazdasági válságba sodorták, pénzügyi rendszereiket az ellenkezés nélkül hazardírozó spekulánsok összeomlasztották. Gazdasági világválságot idéztek elő, és rákényszerítették Amerikát, hogy a helyzetet - az adófizetők terhére - bankmentés és gazdaság-élénkítő csomagokkal orvosolják az adófizetők pénzéből. Amerikában 4500 milliárd dollárt, az európai országokban pedig - Németországot, Franciaországot, Olaszországot, Dániát, és más országokat is beleértve - 4100 milliárd eurót csikartak ki a gátlástalanul hazardírozó pénzintézetek és bankok megmentésére. Ugyanezek a pénzügyi csoportok, amelyek a válságot előidézték, most képzetesen arról siránkoznak, hogy megrendült a bizalmuk ezekben az országokban, mert úgy eladósodtak. Vajon miért nem önmagukban keresik a hibát? Görögországban, Olaszországban és másutt már korábban is nagy volt az eladósodás mértéke, mégsem estek kétségbe a spekuláns hitelezők. A mesterséges pánikkeltésre azért volt szükségük, hogy újabb milliárdokat csikarjanak ki a maguk számára. Azért veszítették el hirtelen bizalmukat, mert akkor a nekik dolgozó minősített intézetek leminősítették a "rendkívül kockázatos" vált adósdottakat. Ha pedig leminősítik őket, akkor magasabb kockázat miatt már magasabb lesz a kamatláb. Ki teszi zsebre a magasabb kamatokat? A befektetők, hitelezők pénzintézetek, a pénz- és korporációs oligarchia tulajdonában lévő bankok. Van azonban még egy magyarázat arra, hogy miért volt szükség az álszent pánikba-esésre. A mesterséges pánikba-esés, amiből most extra milliárdokat zsebelnek be, arra is jó, hogy az uniós tagállamokra, elsősorban az euró-zóna tagjaira, rákényszerítsék a további pénzügyi centralizációt. Arra hivatkozva, hogy veszélybe került az euró és az egész euró-zóna léte, saját hatáskörükbe akarják vonni a már megszerzett monetáris felségjogok mellé a fiskális hatásköröket is. Már nemcsak a monetáris felségjogokat - pénzkibocsátás, kamatszabályozás, árfolyamszabályozás, hitelrendszer - akarják központosítani, hanem az adók kivetését és a tagállamok költségvetésének ellenőrzését is. Ennek megfelelően európai adórendszert szeretnének, továbbá azt, hogy ne legyen önálló költségvetése a tagállamoknak, hanem azt is a nemzetek feletti brüsszeli bürokrácia készítse el, illetve hagyja elzárva jóvá.

- Ilyen körülmények között mennyi esélyük van a nemzetállamoknak?

- A pénzuralmi világelitnek saját intézménye az Európai Unió. Nem győzőm hangsúlyozni, hogy az Európai Unió fölösleges intézmény. Európa népeinek nincs szükségük egy elbürokratizálódott, költséges birodalmi struktúrára. Az Unióból származó elnyomást - a termelés, az áruk, az információ és eszmék szabad áramlása, a határok fellazítása - birodalmi vízfej nélkül, a nemzetállamok közötti két vagy többoldalú együttműködéssel is hatékonyan megvalósíthatják, elérhetik. Az EU-ra nem Európa népeinek, hanem a világerőnek van szüksége. Az államok

feletti hatalmat gyakorló transznacionális pénzkartell akar mindenáron szabadulni a nemzetállamoktól, mert azok a szuverenitásigényüknél fogva, bármikor kiléphetnek a pénzuralmi világrendből. A pénz önmagában értéktelen "jel", amit a nemzetközi pénzelit gyakorlatilag ingyen hoz létre "a levegőből". Ennek a jelnek, fedezetlen pénznek, akkor lesz fedezete, amikor azt hitelként ki tudják valakinek kölcsönözni. A hitelfeltevő adósként elkezd érte kamatot fizetni. A legjobb adósok maguk az államok, mert a szuverén adósok elvileg nem mehetnek csúdbe. Ezzel a fedezetlen jel, fedezett pénzzé alakul át. De ezt a jelet az egyes országok maguk is kibocsáthatják. Ez a saját kibocsátású nemzeti közvetítő közeg jobb pénz lenne, mint a külföldről kamatsarcra kikölcsönzött jel, mert a saját pénznek az adott országban az értékteremtő munka lenne a fedezete. Kína például így működik. Ezért a transznacionális pénzkartell célja az, hogy minél előbb megszabaduljon a nemzetállamoktól. Ennek a legolcsóbb módja beteretelni őket egy nemzetek feletti birodalmi struktúrába. Így a felszámolásukhoz nem kell sem hadsereg, sem háború, mindössze át kell mosni az emberek agyát a kezükben tartott véleményipar tömegtájékoztatói eszközeivel. Azé az agy és a gondolkodás, aki megtévesztéssel, félretájékoztatással megmóveli.

- Magyarországra nézve ez mit jelent?

- Magyarországnak a nemzetközi pénz- és korporációs oligarchia, és hatalmi hálózata diktál, mert nincs olyan erős társadalma, nemzeti elkötelezettség, pénzügyi és gazdasági erővel rendelkező kormánya, amely kellő határozottsággal szállhatna szembe a pénzuralmi világgal. Egyelőre az történik, amit nekik akarnak. 1989 óta folyamatosan el tudták érni, hogy Magyarországon ne bocsássanak ki magyar munkával fedezett magyar pénzt. 1991 óta jogilag is bebetonozták ezt a rendszert az MNB törvény elfogadásával és a kétszintű bankrendszer bevezetésével. Amire a szervezett magánhatalomként működő pénzvilág hajlandó hitelt adni a "levegő pénzéből", az működhet, amire nem ad, az nem működhet. Magyarország új, nemzeti elkötelezettségű kormánya már kísérletet tett néhány lényeges intézkedés meghozatalára. Ezekhez azonban szükséges lett volna az, hogy 2010-ben a magyar költségvetés hiánya a GDP (nemzeti össztermék) 3,8 %-a helyett 6,8 % legyen. Erre a világelit és annak pénzügyminiszteri tanácskozása azt mondta, hogy: nem. A befektető bankárokat nem érdekelte, hogy ennek az országnak van egy demokratikusan megválasztott, erős legitimitációval bíró kormánya, amely felelősséggel tartozik a magyar társadalomnak. Ha a számára kisajátítható pénzek biztonságáról van szó, akkor nem ismer tréfát. A demokratikus magyar vezetés pedig engedelmesen fejet hajtott. Ez is mutatja, hogy tulajdonképpen ki is irányítja az országot.

Az eladósítás olyan pénzelvonási technika, amelynek nem az a célja, hogy az adós megfizesse tartozását. Ha egy csoda folytán egyszerre csak mindenki kifizetné az adósságát, akkor egy fillér pénz sem maradna forgalomban. Ha pedig nincs pénz, akkor nem tudunk működni a gazdaság, mert ez a "jel" az, amely a gazdasági életet közvetíti. De ennek a jelnek az előállításához nincs szükség egy nemzetközi privilégizált rétegre, és az "a levegőből" előállított pénzére, amelyet rendkívül drágán hajlandó kikölcsönözni. Magyarország, a magyar gazdaság magyar kibocsátású fizetőeszközökkel is működtethető lenne, amire sok bizonyíték van. Kína már így működik sikeresen immáron harmadik évtizede. Kínát az euró-atlanti elit másként szorongatja.

Mi is meg tudnánk tenni, hogy olyan munkaprogramokat indítsunk be, amelyekhez megvan hazánkban a munka, a munkaerő, a munkaeszköz és a technológia is. Így épülhetnének a gátak, a víztározók, a belvízelvezető és a szennyvízelvezető rendszerek, de így épülhetne tovább a közúthálózat is.

Társulhatna hozzá országos erdősírtési, parkosítási és lakásépítési program is. A fizetőeszközt a magyar állam bocsátaná ki. Ezek nyomán segélyezett munkanélküliek tízezrei válhatnának rövid idő alatt munkavállaló adófizető polgárokká. Az államnak több pénze lenne a közfeladatok finanszírozására, és kevesebb hitelt kellene igénybe vennie. Ennek egyetlen akadálya az, hogy sérti a nemzetközi pénzkartell érdekeit.

- Voltak-e olyan nemzetállamok, amelyek ellenálltak?

- Argentína 2000-ben ellent mondott. Mi történt? Mindenféle eszközzel próbálták ütni-verní, de nem sikerült. A 103 milliárd dollárból azonnal elengedtek 65 milliárdot, a döngkeselyű Nemzetközi Valutaalapot pedig inkább kifizették az argentinok, csakhogy minél előbb megszabaduljanak tőle. Argentína "köszöni, jól van" és fejlődése felgyorsult.

- Van arra esély, hogy az erős nemzeti öntudattal rendelkező államok összefogjanak?

- Oroszország ugyan nem tudta teljesen kivonni magát a pénzuralmi rendszerből, de mégis olyan önálló, nemzeti érdekeit képviselő állam, amely sorosan együttműködik Kínával, Indiával és más államokkal is a Sanghái Együttműködési Szervezet keretében. Oroszországot a pénzügyi világválság csak periférikusan sújtotta. Az Orosz Medvéből azonban mumust csináltak, pedig érdemes lenne szorosabban együttműködni vele, ahogyan Kínával és más ázsiai országokkal, többek között az arab világ államaival is.

- Nem, mert ahhoz, hogy a világ hatalmi elitjei jól élhessenek, elég egy vagy két milliárd ember, s nincs szükség
három milliárdos emberiségre. Bill Gates, amerikai üzletember már nyilván támogatja azokat a programokat, amelyek
célja az emberiség létszámának a jelentős csökkentése.
Lendületben a háttérhatalom, hajrá globalisták, hajrá öngyilkosok!
Közzétette: www.flagmagazin.hu (https://flagmagazin.hu)

Drábik János, Kárpáti Harsona

Forrás: karpatiharsona.info

Ajánló